

ივერი

რედაქტორი:

ნიკოლოზი ქუჩი, 21.

ტელეგრაფი.

ბაზმის დასაბარებლად

და განცხადებითა დასაბუღად უნდა მიმართონ რედაქციის და წერა-კითხვ. განყოფილს. საზოგადოების კანცელარიაში. ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტრიქონი მარჯვ. კვერთხელს 16 კაპ., მეთოხელს — 8 კაპ.

„ივერი“ ტელეფონი № 227

ბაზმის ღირსი.

თ. მ.	წმ.	კ.	თ.	წმ.	კ.
12	10	6	6	6	—
11	9	50	5	5	50
10	8	75	4	4	75
9	8	—	3	3	50
8	7	25	2	2	75
7	6	50	1	1	50

ცალკე ნომ. — ერთი შუილი.

„ივერი“ ტელეფონი № 227.

კვირა, 2 მარტი, თავიარ-მარტოებელის სასახლის კარის ეკლე-სიაში გარდახდულ იქნება მიჯნალებულის წირვა და პანაშვილი **იშ-პარაბრისა მარტო აღმსარებლის ანსლის** უსინათლოთა სამ-სურველის კაცისის განყოფილების საბჭოს გარდაცვალბულ ვი-კეთაშვილმარტო-ქალის, გარდახს მუღულე **სოფიო ღმიბიტის ასუ-ლის ტატიანის** სულის მოსახსენებლად.

წირვა დაიწყება დღის 10 საათზე.

(1-მ.-1)

ქნინა ანნა ივანეს ასული ბარათაშვილისა, იოსებ პო-რფირის ძე ბარათაშვილი და ასული მისინ უცხადებენ ნათე-სათა და ნაცნობთ, რომ ორშაბათს, 3 მარტს, ქვაშეთის წმ. გიორ-გის ეკლესიაში გარდახდულ იქნება წლის წირვა და პანაშვილი განსვენებულის თავადის **პორფირი იოსების ძის ბარათაშვილის** სულის მოსახსენებლად.

(1-82-1)

ბირეული კერძი სამკურნალო
ექიმის ნავსარდლიანისა
(კუთხაში, ვაჟა-ფშაველას ძეგლის პირდაპირ)
ავადმყოფო იღებენ ექიმნი ყოველ დღე, კვირა დღეებს გარდა.

დილით:
ბ. ა. ნავსარდლიანი, 11—12 საათ.
იმათ, ვისაც სურს: სწელებანი სახი-რურგო, ვენეროლი და სიფილისი.
გ. მ. ჩაქაიანი, 9—10 საათ. სწე-ლებანი: თვლისა, შინაგანი და ნერ-ვებისა.
გ. მ. ქალი ა. ა. დუნავერდენ-კია 11—12 საათ. სწელებანი: დე-დათა სქესისა და ბავშვებისა.
ზ. ა. აბასიანიანი, — დილის 10—11 ს. ქალთა სენით ავადმყოფებს, ოთხშაბათობით, პარასკეობით და შაბათობით; და 1 1/2—2 საათ. ორ-შაბათობით, სამშაბათობით და ხუთ-შაბათობით.
ა. ფ. პრატსკევიჩი, 12—1 სა-

და ოპრაციებისათვის—მორიგებით. სამ-სურნალის საწოლიც აქვს ავადმყოფობისთვის. **დირექტორი სამკურნალისა დოქტო-რი მქედინის ნავსარდლიანი.** (წ)

ტფილისი, 1 მარტი

არ არის არც ერთი გუბერნია ში-და-რუსეთში, რომ თავისი საერთო სატყევერზე დღეს ხმა მალა არა ჰქონდეს. სწავლა-განათლების საქმე, მამულ-დედულების განკარ-გება, ხედა-თესვის და ერთობ მუერ-ნობის დახმარება, გზების კეთება, ხიდების და ბოგირების შენება, ხალ-ხის ჯანმრთელობისათვის მკურნალე-ბის, სამკურნალოების და ავადმყოფების გამოკვლევა, წყლისა და ცეცხლისა-გან, აღმინის და სქინის ქირი-საგან ხსნა და სხვა მჭერი ამისთანა, რომლის ერთიანი კრებულის წარმო-ადგენს მერტანკლებობას გრის ცხო-ვრებისას სოფლად, ყოველივე ეს საღადღებლად საგანს შეადგენს ში-და-რუსეთისათვის და მკვიდრის მისინ-და სპირა-ბოროტო საგნებს იძებენ, არცევენ, ასე თუ ისე ხსნიან, მი-ზებს უზრუნველ, სტედილბენ წამლი-რამ ასე თუ ისე დასდონ და ამით სატყევერი ან მოსაონ, ან ტუფული ცოტად თუ ბევრად დაწილან მაინც. იქ რუსეთში, რასაკვირვლია, ყვე-ლა ამაზე სჯა და საუბარი უფრო ვრცლად შესაძლებელია, უფრო ხში-რად, ვიდრე ჩვენში. ამისათვის რუსე-თის გუბერნიებს იგი სოფლის მკურნალობა აქვთ მიზნებული უმდ-ლესი მთავრობისაგან, რომელსაც მემეტრო-ს-ი ეძახიან. ჩვენში ჯერ არ არის შემოღებული. გუბერნიის სოფლობას თვისი წარმომადგენელი

რომ უნდებოდეს ქალაქის მამულს, ვინდა ააწუნებდა ქალაქში სახლებს? რას ამბობ? თითქმის ნახევარი, თუ ცოტა ამაზე ნაკლები შემოსავალი, რომ ხარჯს მიჰპონდეს, სად წაყა? დიდა ობერი იქნება ინიშონი ქა-ლითა დასაბუღად და შენობა. ეგ ხომ განცხადებდა ვაშლის სოფლის მამულისა და ქალაქებისა.

— ესეთი ბანება კია და შენ რაც გინდა სთქვი.

— მერე ამას არა ეშველებარ? ხმა არვი იღებს ამაზე? პატრონი აღარაინა გვყავს?

— პატრონისა-კი რა მოგახსენო და ჩენის ბანკის გამგებობა-კი, თავის ფიქრით, მითამ გაუბაძინად. ეგ ახალი ბანება ბან მინისტრისა მიერ დაფასების წესისა რიგის შეცვლაო. უფაღლესად დამტკიცებულ წესდებო-ლით-კი დაფასების წეს-რიგის შეც-ვლა განაწინების მართო ბანკის საზო-გადო კრებასაო. მართალიც არის: ეგ-რედაქციისა წესდებოში. და მინამ ამ წესისა და რიგის თითონ კრება არ შესცვლის, გამგებობა ორ წყალშუა ჰარებათ: თუ უწინდელ წეს-რიგზე დადებდა,—ეს ხომ ურჩობა იქნება და თუ ბან მინისტრისაგან ნამანგებს დაემორჩილება,—ეს ხომ წესდების

ქირი და ნეულებო ერთნაირად არ შეიწირავს ხოლმე გლეხსა და თავდასაც, თუ ახლო-მახლო არც მკუ-რნალია საზოგადო და არც წამალი? გზები, ხიდები და ბოგირები თუ არ ვარგა, ვანა ერთნაირად არა წვა-ლობას თავადი; ახნაურიც და გლე-ხიც, ერთნაირად არა ჰპარალობენ? თუ სწავლა-განათლება არ არის გარ-შემო, თუ უმეცრობა, უცოდნა სულითა მუთუფს ყველას, ვინც-კი გარს გვახვევია, ამისაგან თითი თავ-დასა და ახნაურსაც ვანა სული არც ესუთუდა, ვანა არა ჰპარაობდება ყო-ველ ბიჯის გადადგმაზე, თვითონ თუნდაც ძალიან განათლებულიც იყოს! რა უნდა მთავრობაოთ ისე-ო, რომლის ძალ-მომრეობით და დანაკლისით არ იჩაგრებოდეს გლეხ-თან ერთად თავადიც და ახნაურიც, დიდიც და პატარაც, რაკი ბედმან-ერთად დაუღვა ბინა ერთსაც და მე-ორსაც და რაკი უფროთიერთად სტოვებდა ადამიანისა ვინც უნდა იყოს,—თავადი თუ გლეხი—ბუნებო-თად შეუძლებელია. ვინ არ იცის დღეს, რომ თუ გარეშეში ყველა ჰყვენის, მეც საყვესელი გამოხდება საქმე, თუ ყველანი ვალაქადღებანი სულით, თუ ხორციით, მეც თან ჩა-მიყოლებენ, ბევრიც რომ ცალკე ვიფიქრობოთ და ვაგვიშალოს. ასეთი უშედეგო კანონი საზოგადოებრივი სტოვებისა და ამ კანონს ვერ გარ-დასცვლის ადამიანი, როგორც კა-ნონს ბუნებურისა. ამიტომაც ვიწრო ფარგლში მოქცევა თავდა-ახნაურთა უფლებო-მავალულებას ვანგებ თავ-და-რუსეთისა ვარგება, რომ არა დავინახო-რაო. საზოგადოებრივი ცხო-ვრება ისე გადახმულ-გადამხმულია

ფელეტონი

პატარა საშაბარი.

— მართალია, კაცო, რასაც ჰქო-ნაზარაობენ? ჰქოთხავდა ერთი ქირ-თელი მეორეს.

— რისა რა მართალია? უპასუხა მეორემ.

— მინამ მავს გეტყვოდე, ერთი ეს ამისგან: რა წესით ჰავსებს ჩენი სათავად-ახნაურთა ბანკი ან სოფლის მამულებს, ან ქალაქებისა?

— მინამ ეს რაღაც ქია-ქულები გან-დებოდნენ...

— რა ქია-ქულები?

— აი ეს რაღაც ჯანაბა ოპოზი-ციაა. მინამ ეს განდებოდა ასე იყო: სოფლის მამულს ჯერ შეუტყობდნენ წმინდა, ესე იგი, ხარჯ ვართვს შე-მოსავლის, ვთქვათ, ამისთანა წმინდა შემოსავალი დადგა ერთი თუმანი. ამ ერთს თუმანს თექვსმეტ და ორ მესამედ ჯერ აიღებდნენ და ის იყო ფასი მამულისა. არითმეტიკულად ეს ვითარება ასე გამოისახება: $10 \times 16 \frac{2}{3} = 166$ მანეთი და 66 კ. — მამ მამულის ორი ერთი თუმანი წმინდა შემოსავალი ჰქონებოდა,

— რაც ბან მინისტრისაგან შარ-შან ქალაქი მოვიდოდა, სოფლის მამულის წმინდა შემოსავალი უნდა აიღონ $14 \frac{1}{2}$ ჯერ და არა $16 \frac{2}{3}$ ჯერ, როგორც აქამდე იყო.

— მაშ ასე გამოის ბან მინის-ტრის ბანებში, რომ, ვთქვათ, სო-ფლის წმინდა შემოსავალი ერთი თუ-მანი, მამული უნდა დაფასდეს თექ-ვსმეტ თუმნად ექვს მანეთად და 66 კაპევიად-კი არა, არამედ თოთხმეტ თუმნად და ექვს შაურზე ცოტა ნაკლებ.

— ეგრა.

— ქალაქისა?

— ქალაქის მამულის შემოსავლი-დამ ეზლა უნდა გამოვლიდეთ ბან მინისტრის ბანებშიც ასზე ოც და ოცდა ათს კი არა, არამედ ოცდა-ათს და ორმოც იმისად მიხედვით, ქეთორის შემობა თუ ხსა და გარ-და ამისა ყოველ სახელმწიფო და საქალაქო ხარჯსა და რაც ძირს და-რჩება, ის უნდა ავიღოთ თორმეტ ნახევარ ჯერ.

— ერაბა!.. ძირს რაღა დარჩება მადგენი წელი რომ ხარჯად ვიღას-საღის თუმანზე თოხი და ხუთი მანეთი ხარჯი მოვა. ამოდენა ხარჯი

დარღვევა და გაუქმება გამოვიო.

— მასთვის, ასე ეგახსნა ეს გარ-გომბა ვანგებობა შარშან კრებაში-ვე და გვიჩინა, ამ უფაღლესად დამ-ტკიცებულ წესდებით მონიჭებულს უფლებას ნუ დასმოვბთ, ნუ დაშ-კარავთო. დაფასების წეს-რიგის დადგინება თქვენი საქმეა და არავის სხვისაო. თუ კანონი ჩვენკენ არის, შინი და ფიქრი ვისი უნდა გვქონ-დეს?

— ეგ ხომ ეგრა და ეგრეც უნ-და იყოს. მგერამ ვახსენე, რა დღე დადაცენო ჩვენ თითონ ვანგეო-ბას მავების თქმისათვის, ჩენის უფ-ლების გამოსარჩლებისათვის.

— მერე ვინ დააყენა? აი პირი არ უნდა გავხსნა და რომ ეგ მქენა? კაკი ჩემკენ ლაპარაკობდეს, ჩემს პირში ბურთი ჩაგზარაო.. აი ექთ-რისი..

— მაშ არ ვახსოვს, ეგრედ წო-დებულთა ჩენი მსხენი ოპოზიცია არ ამბებენ იყო? არ ვახსოვს, რეგნი არ შესწამებს მავისათვის ვანგებობას? თქვენ ეურჩებით ბან მინისტრის ბან-გებობა, თქვენ უსალონდებობი უმა-ღლეს მთავრობისაგან როგორა ბან-დალეს და ბან მინისტრის ბანებებს არ

გრომანტოვი, რომ ერთი კაცი, თუ წოდება ისე ვერ გავიწყდება, რომ მერსონის დადგენა... აქ შე ან ფარგალი უნდა ვიყო და შენ იქ იმ ფარგალში...

პროგრესს რომ ეძახიან, — გე არ მოსწონს მარტო ერთის წოდების წინა წაწვევას, გამოკვირებას, წარმატებას სულიერად და ხორციელად, არამედ მთელ იმ კრებულისას, რომელსაც ვერ ჰქვიათ განვრცობად...

ყოველივე ეს იმითაა ვთქვით, რომ ამ 28-ს მისს, დანიშნულია საგუბერნიო კრება თავდასწავლათა, ათასი საქართვება გვაქვს, ზოგი ჩველია, მეურნეობაში, ზოგი მთავრობის შემწეობით...

ასრულეთო და სხვანი და სხვანი. გეხსიან, რა თვამოწმებით, დონაჯის შემოკრება და კელ-მოღერებით ამაგებს იძახობდნენ. ძახილს კიდევ ჯანთ ვაფარდეს, ჩვენზევე იყო და ჩვენზევე დარჩებოდა. საჩივრად კი შეიკრება ბანკის მინისტრთან და ეს ნათქვამი განგებობის ამ საგანზე ურჩობად დანახვეს, არ ამისთანები არიანო.

მასსოვს, მასსოვს ეგ ყველაფერი ჩვენდა სასახლოდ. ღმერთმა ყველას შვილია და მისცეს. ტყუილად არ არის ნათქვამი: რაც კაცი თვისის თავს უზამს, იმას მეტი რიც ვერ უზამსო. დრო მოვა და სიკვდი და მადლი გაიჩინება ყველა ერთად და თვითვეულისა ცოცხალს სულ ესე მზანინი ხომ არ ვიქმნებთ? ეხლა-კი ერთი ეს მინდა ვითხოვო: არა ღლე მოვლის ჩვენს ბანკს, რომ ბანკის მინისტრის ინტენს და ძალია დაატაროს ბანკს ჩემი ბძანება ასრულეთ, უზამსო ბანკ იქნება?

შენც კარგად იცი, რომ აქ სოფლის მამულებისათვის სახელმწიფო ბანკიც მოქმედებს. იქ წესდება დაფასების ნებას ამდგენ მამულები ჩვენზე მეტად აფასოს. ამას გარდა, მამულის ფასისა იქ მანეთში სამს

რახუნნი რაც ესაუბრა მოაღებდა, ეს წინავე მომხატვრება და მოთქოვება იმოდენად იტყობოდა, თითქო ქვეყანაზე ახალი ამბავი იყო მისთვის, რომ მოუჭრებდა და მომხატვრება წინავე მოუჭრებდა ყოველსავე სათქმელსა და საჩივრებსა და აუცილებელი საქართვება ყოველ რიგინ კაცისათვის, თუ კაცს პატივისცემა აქვს იმ კრებულისა, საცა პლაზარაობის და გულის მართლა უცემს იმ საქმისათვის, რახუნად ენას სძრავს. რაც გინდ იტყობოვს და იოცის სხენებულმა იუბატობას ეს ასეთი ამბავი და მოუჭრებლობა და მოუხმადებლობა სახუთარი ღირსებად მიიჩნის, ჩვენ არ შევეცდებით, ჩვენ მართა ამას ვიტყვით, რომ ქუთათა-მოუჭრელი და გონებინი კაცი ვიდრე ერთხელ მოსტკირდეს, ჯერ ათასჯერ წინად გაზომავს, ნამეტნავად იქ, საცა სახუთადლო საქმეა. სულელმა და უგუნურმა კი ჯერა სჯობს და მერე ჰზომოს, რაკ-კი ვერ უწყობა ბედის წერის და ვაფარძნე.

გვერთა, რომ ჩვენში ბევრი არ იყო ისმისთანა, რომ ჩვენში რჩება წინადაც მოაფიქრებოს და მომხატვრებისათვის ცოცხად ჩაგვივადებს სხენებულ სასაცილო ორატორსაგით და ადამიანისგან რაღაც ახალ ამბად მიიჩნის მისთვის. მოფიქრებს და მამხატვრებს აზრისას ითხოვს ჯერ კაცური-კაცობა მოქმედისა და მრჩევლისა და მერე ღირსება თვითონ კრებისა, საცა მართო საბუთიანი სიტყვა, კარგად აწონილი საჩივრელი უნდა მოაქმედებდეს. მოუჭრებელი ლაპარაკი და სიტყვა-ბასუბი ბუჭებით ბზულობდა და სხვა არაფერი. ამხვე მოკლდნა თავდასწავლათა კრებულისა მეტის მეტი უწრთელოდ იყო-ლობდა, მეურნეობაში და საბრძოლველად იკიდებდა.

მაშ რატომ არ ვემხატვრებთ? რატომ არაინ თვის არ იღებს, რომ საქართვება ჩვენს გამოირკვას წინადაც, ყოველი გარემოება მისი წინადაც მოიხიროს, საბუთიანი სახსარი რამ მოაგობოს ან ჩვენგნითვე, ან მთავრობის ნებათაუფითა და შემწეობით, ერთის სიტყვით, სატყვიარი

ბანს და ზოგჯერ ხუმრებ შაურსაც იძლევათ სესხად მაშინ, როდესაც ჩვენს ბანკს მანეთში ათის შაურის მეტის მიცემის ნება არა აქვს. ყოველ ამასთან იქ სესხი უფრო იფიქრება, ვიდრე ბანკში. ამა სახელმწიფოს ბევრი რამ შეუძლიან და ჩვენი ბანკი იმასთან ფებს სად გაიწვევდნენ. აიღეს ეს სამივე გარემოება ერთად და შენვე იფიქრე: ჩვენს ბანკს რა ძლიერი მოცილე ჰყვანდა მაშინაც, როცა ნება ჰქონდა უწინადაც ვეფანებინა მამულები და ესე-ღე ხომ, როცა უწინადაც კიდევ ნაკლებ უნდა ვაფასოთ, ვილა ოხერი მთავ ჩვენს ბანკში მამულის დასავიარაგებლად?

მაშ სადავამ, აქედამ თუ სრულად არ მოსწყდება წყარო ჩვენის ბანკის შემოსავლისა, ძალიან დაიპყრებოდა მანაც.

ეგ უმეტესოა. ქალაქის მამულებშიაც მოცილე ჰყავს ჩვენს ბანკს. ტყუილის ქალაქის საკრებულო საზოგადოება ამისთანა მოცილე, ამ საზოგადოებას არსებული წესი ნებას აძლევს ჩვენზე მეტად აფასოს მამულები და ჩვენ კიდევ უფრო ქვეყნი დავეწვია დაფასების საქმეში ბანკის მინისტრის ბძანებას, თუ სახეში მთავ

დავამოთ, გავიკრებოდა თვი დავიხსნათ, დღევანდელს ჯირ-ბორბასა-სახეზე გავცენ და მით ჩვენი მოვალეობა რიგინად და დამინაწურად ავა-სრულით. ნუ თუ სათქმელი და საჩივრები არა გვაქვს-არა სხვის ყველაფერს რომ თავი დავანებოთ და შორს არ წავიდეთ აი, მაგალითად, თუნდ არწურისეული ქარხანა ავიღოთ, განა მეტი იქნება, რომ წინადაც შევეცადოთ და მოვეცადოთ რა წესსა და რიგზე დავაყენოთ მისი მოვლა და პატრონობა, როგორც ვამოყვინებთ ეს თითქმის მილიონის ღირებულების ქონებას, რა, როგორ და რა მოვამზადებთ? ან თუნდ სათავადა-ზნაურო სკოლა ავიღოთ. მთავარი იქნება განა ერთად მოვიფიქროთ საიდან რა სახსარი აქვს ამ სკოლას, ან სკოლის ქვემარტი სეგმედი გაითავალწინოთ, შევიტყუოთ დღეს რით არსებობს, ხელო რით არსებობს, ყოველივე შიში და განსაცდელი მოვა-შარათ და სხვა ამისთანა. აი თუნდა ავიღოთ სოფლობის საქმე. ბრომეტი უკვე შედგენილია. განა მეტი იქნება წინადაც ჩახედული ვიქნებოთ ან პროექტში, წინადაც ვიკოცნებოთ რა არის და რას მოასწავებს, სადა ავიღო, სადა რა მეტია, სადა რა არის ჩვენი მოსახლეობა და სადა არა. ან პროექტის ჩაფიქრება ხომ შეუძლებელია, რადგანაც მოწინააღმდეგელები თვითად საზოგადოებისაგან და ამისი განმარტივ არის. ან თუნდა ბანკის საქმე ავიღოთ. ბანკ გუბერნიის მარშალს ერთი პროექტი წარუდგენია ცელითობის, ბანკს მთავარი პროექტი აქვს, ფინანსთა სამინისტროს მესამე გამოუგზავნია, რომ აქაურმა მთავრობამ თავისი ორკი გამოსთქვას. არაფერ იცის, სად როგორ მიღოს საქმე და თითი საქმე-კი ძალიან ღრმად მოსაფიქრებელია, ღრმად გასასინჯია, იმიტომ-რომ სეგმედი ჩვენის ბანკის იმაზე დამოკიდებული თუ—რა გზას დაადგება ფინანსთა სამინისტრო, რაკი საქართვება დაუნახავს ბანკის საზოგადო კრებას აწ არსებული წესი და როგი შეუცვალოს. რაც გინდ ბევრი მომდურავი ჰყვანდეს ჩვენს ბანკს,

ღმერთ, რომ უდიდესი შემოსავალი ჩვენის ბანკისა ტფილისის მამულები გარამოსიდან მიღის, შინ თითონ მიხედვით არ კლებსაში უნდა შევიდეს ჩვენი ბანკი, როცა ასეა საქმე. — მართალია, გადასმეტებულად დაფასებულ მამულს—სოფლისა, თუ ქალაქისა—საშიშარი და საზარალოც. ზარალი ბანკისა ამან იცის. მაგრამ არც ის არის სახირო ბანკისათვის, რომ უმეზობლო და უსაბუნჯოდ ფასი აკლოს მამულებსა. თუ ყველა არა, ბევრი აღმებელი სესხისა სტელიანის იმდენი აიღოს, რამოდენასაც მამულები უთავადებებს. თუ აქ ვანგებს უკლებ ფასს მამულსა, შენ-დამ ვილა მოვა, როცა გვერდით მისთანა ბანკია, საცა მამული თავისის სწორედ ფასად ჰფასდება, რადგანაც უნდა შესაძლებელია. სიფრთხილედ ყველაფერ კარგია, მაგრამ სახელმწიფო ბანკი და საკრებულო საზოგადოება რა არის და ჩვენი ბანკი რა? აქ ვანგებოდა რად უნდა იყოს დაფასებაში? თუ პირველებისათვის უშინა-შარათ ერთ გვარი წესი დაფასებისა, ჩვენის ბანკისათვის რად-ღა უნდა იყოს საშიშარი. იგივე გვარი წესი? ეს მთი უფრო ვაუგებოდა ჩემთვის, რომ ბანს რევიზორს ჩვენი წესდება

დაფასებისა არ დაუწუნებია, პირ-იქით სთქვა, რომ იგი წესდება თავისი დანიშნულების შესაფერისად, ასეც მოახსენა ბანკის მინისტრს.

საქმეც მანდ არის. სახუთი ჩვენი მამულები ასეა განგებს დაფა-ღებობისა და ამის გამო ჩვენს ბანკის შეხუთვისა არც საჩივრობა მოხსენებ-შაი და არც ეხლანდელ გარემოება-თა ვითარებაში და მანიც გვიბძანებენ, ნაკლებ უნდა აფასოთ ამის შემდეგ-ათა. თუ ჩვენებური მამულები იმო-ღენდა არა ღირან, რამოდენადაც აქამოდღე ვაფასებდით, თუ სახელმწიფო ბანკისათვისაც და საკრებულო საზოგადოებისათვისაც არ უნდა ღირ-დეს. ამების რად დარჩით უწინადაც წესი დაფასებისა და ჩვენ რად შევიცვალოთ? თუ მამულების ფასმა დაიწყო, ეს მართა ჩვენთვის მოხდა და სხვისათვის-კი არა! თორემ ხომ ცხადია, რომ ჩვენში ფასი მამულ-ებისა ღლე და ღლე მხატვრობისა და არა სტელულობის. ამის თითი რევი-ზორიც მშობრისა. ფულიც ხომ სა-ერთოდ გათიფდა და იმოღენდა სა-გებელს არ იძლევა ბანკებში და ბანკის ქალაქობისა, რამოდენადაც მანიც ქალაქობისა, რამოდენადაც უფროა ვანგებოდა. ამის გამო ეხლან-დელ დროში ფული უფრო ძლიერ

მანიც ყველამ უნდა აღიაროს, რომ იგია ჯერ ხანად ერთად-ერთი წყარო ჩვენის საქართვების გასაძლიერად. ცოტაა თუ ბევრი—ჯერ სხვა წყარო არა გვაქვს.

გარდა ყოველ ამისა, უმაღლესმა მთავრობამ მოიწადინა ჩვენი სწავლა-განათლების საქმე წინა წესისა, ჩვენს შეიღებულ და მარხანთ თაობას სხს-წავლებლის კარი უფრო ფართოდ გაუღოს, უფრო ღლი გზა მისცეს, რომ თვითონაც მხირონ და ქვეყნისა აზირონ. განა ხელი იქნება შე-ვიყარნეთ, მოვიკითხოთ ამ ღლდს საქმეზე ვის რა აზრი აქვს, ვის რა სათქმელი, ვინ რას ვვიჩვენებ და სად რა წამალი დიდებდა? განა ცოტაა ყოველივე ეს? განა ყოველსავე ამას მომხატვრება და მოთქვება არ უნდა? განა ყოველივე ეს არა ღირს იმით, რომ პატარა ხელი გავძრათ, პატარა დღევანდელთა, გული და გონება გავ-სარკოთ და საქმის საბუთიანად და რიგინად ვაუღლებოთ?

ნუ თუ ფიქრად აქვს ვისმეს, ყოველივე ესე არ აუწყოს მოწე-ულს მთავრ კრებას გუბერნიის თავ-დასწავლათაობისა და არ აცოდინ-ოს ყოველივე წელი ამ ჩამო-ვიღო საქმეებისა? ან გვერთა ეგ სასურველი იყოს ვისთვისმე და თუ ესეა, რატომ არაინ არა მთავრობა, რომ ერთი ათიოდე კაცი მანიც შე-ვიყარნოთ ერთად, თვითიველ საქმის ვითარება აუწყოს, წინადაც მოახს-რებინოს და მოათქვინოს. ჩვენა გვერთა, რომ ეს თანხრობა ბანკ გუბერნიის მარშალს მოვალეობაა.

ახალი ამბავი

როგორც ნამდვილად გავი-გეთ, კაცისის მთავარ მართებელი თავ. თვლიკინი პეტერბურგიდან 8 ამ გულს ვაოვა და ტფილისში 13 ჩამოვა.

ჩვენ გამოცხადებული გვეკონ-და, რომ 28 თებერვალს კაცისის სასოფლო სამეურნეო საზოგადოების

დაფასებისა არ დაუწუნებია, პირ-იქით სთქვა, რომ იგი წესდება თავისი დანიშნულების შესაფერისად, ასეც მოახსენა ბანკის მინისტრს.

საქმეც მანდ არის. სახუთი ჩვენი მამულები ასეა განგებს დაფა-ღებობისა და ამის გამო ჩვენს ბანკის შეხუთვისა არც საჩივრობა მოხსენებ-შაი და არც ეხლანდელ გარემოება-თა ვითარებაში და მანიც გვიბძანებენ, ნაკლებ უნდა აფასოთ ამის შემდეგ-ათა. თუ ჩვენებური მამულები იმო-ღენდა არა ღირან, რამოდენადაც აქამოდღე ვაფასებდით, თუ სახელმწიფო ბანკისათვისაც და საკრებულო საზოგადოებისათვისაც არ უნდა ღირ-დეს. ამების რად დარჩით უწინადაც წესი დაფასებისა და ჩვენ რად შევიცვალოთ? თუ მამულების ფასმა დაიწყო, ეს მართა ჩვენთვის მოხდა და სხვისათვის-კი არა! თორემ ხომ ცხადია, რომ ჩვენში ფასი მამულ-ებისა ღლე და ღლე მხატვრობისა და არა სტელულობის. ამის თითი რევი-ზორიც მშობრისა. ფულიც ხომ სა-ერთოდ გათიფდა და იმოღენდა სა-გებელს არ იძლევა ბანკებში და ბანკის ქალაქობისა, რამოდენადაც მანიც ქალაქობისა, რამოდენადაც უფროა ვანგებოდა. ამის გამო ეხლან-დელ დროში ფული უფრო ძლიერ

დარბაზში კერძო კრება დაინშე-ლი, რომელსაც სჯა-ბასის ექნება იმის შესახებ, როგორ უნდა დაუ-ახლოვდნენ ერთმანეთს სოფლის მწიარ-მოეღებლები და კაცისის რიხის მწიარ-მომხმარებელი ამხანაგობა, ისე რომ პირველებმა უქანსწნული თითონვე მიწოდონ თავიანთი ნაწარმოები მარხანთ-დასწავლების დაუხმარებლობა. რადგან ერთად ცოტა ხალხი მო-ვიდა, ეს კრება აღარ შესდგა და მომხატვრება პარასკევისათვის გადაიღო.

ამასთანადე უნდა მოვიხსენოთ ჩვენს მეტოხელებს, რომ წელს, ისე რო-გორც 1895 წელს, ყოველ პარას-კეობით იქნება ხსენებულ საზოგ-ადოების დარბაზში კერძო კრება, რომელიც საზოგადოდ სოფლის მეურნეობის ავ-კარგინაობას და მისს გაუმჯობესებაზედ იქონებს მსჯე-ლობას. კრებაზედ დასწრებისა და მსჯელობაში მონაწილეობის მიღე-ბის უფლება საზოგადოების არა წე-ვრთაა აქვთ.

როგორც ნამდვილად გავიგეთ, თავ. პირველდ იოსების ძეს ბარა-თაშვილს, რომელიც შარხან გარდა-ვიცლია, ტფილისის სათავადა-ზნაუ-რო სასწავლებლისათვის თოხისი თუ-მანი უანდერძებია იმ პირობით, რომ ამ ფულის სარგებლით ენავე სასწა-ვლებლის ერთი ღარიბი მოსწავლეთა-განი იქნება შენახული. გარდაცვა-ლებლის შემკვიდრეთ ეს ფული სასწა-ვლებლის აღმინსტრაციისათვის და ამდგენში უკვე გამოაუტოთ და ამ უქანსწენელს ღარიბის მოსწავლის არჩევა, რომელსაც ამ ფულის სარ-გებლით უნდა მომხმარდეს, შეეფა-გოების საშუალობის მიუხედავად.

თუ არ ვცდებით, ტფილისის სა-თავადა-ზნაურო სასწავლებლის, ამ ჩვენის ღილად სასარგებლო დაწე-ლებლისათვის აქმდის ერთი გრო-შიკ არავის უანდერძებია; პირველი მაგალითი ჩვენს საზოგადოებას თა-ვადმა პირველივემ აჩვენა, და ვისურ-ვებოა, რომ მას მთავალი მიმხმამელი აღმოსწეროს.

თავ. პირველდ შარხანე ტფი-ლისის კადეტის კორპუსისათვისაც

ეტანება უძრავს ქონებას ვიდრე წი-ნად და მამსადამე, ამ გვარს ქო-ნების მუშტარი დღეს უფრო ემატე-ბა და არ-კი აკლდება. მამულის მუ-შტარის მატებას მოსდევს ფასის მა-ტყვევაც მამულებისა და არა კლება. ყოველივე ეს სახეში მქონდა, რომ ვთქვათ: არც გარემოება და ვითარება იძლევა საბუთს მეტკი, რომ ღლდეს ნაკლებ ვაფასოთ მამულები, ვიდრე წინად ვაფასებდით.

მაშ საიდან ვეწვივა ეს წყრომა ღლდობა?

ვილაკამა სთქვა: ჩვენს ქართ-ველებში რომ ძმა ძმის მეტერი არ იყოს, ჩვენს ბედს ძალიც არ და-სტყუდოთ.

ეგ რაზე სთქვი? არ მესმის.

იმაზე, ჩემო საყვარელო, რომ აქ ჩვენი თვითონვე ვუმტრეთ ჩვენს თავსა.

ეხლა ეგა სთქვი..

მოიღე და ნუ იტყვი. ვინ იცი თუ არა,—ჩვენის ბანკის გაემტრებამ ქალაქობით მოახსენა ბანს მინისტრს, რომ თქვენის ბძანების ასრულება და ბანკის უანს დაწევა ერთი იქნებოდა ჩვენს ბანკს სესხის აღბეზი ან სულ აღარ ეკლდებოდა. ამა ძალიან შემომ-ღევიო. გარდა ამისა საბუთები წე-

ბა-ქალაქის განათება იჯარად... ხმ. თაბრაჯი. ზოგიერთ ხმოსნებს...

ხმ. თაბრაჯი. ქალაქის განათება გამგებამ უნდა იკისროს და ამ საქმეს იმდენი ფული მოახმაროს...

ხმ. თაბრაჯი. ჩვენ ვერაფერს ვერ გადაწყვეტით, როდესაც თამბაქომარს არ აქვთ თავისი აზრი...

ხმ. თაბრაჯი. წარსულში კრებამ ათასის თუმანი მომატების უარი სთქვა...

თავმჯდომარე. ვინა მსურს, რომ ისევ 21170 მან. დიხანჯოს ქალაქის განათებისათვის?

მსურველები კოტანი აღმოჩნდნენ. თავმჯდომარე. ვინა მსურს 4,500 მან. მომატება?

არც ეს წინადადება იქნა შეწყენა რებული. ხმ. თაბრაჯი. საბჭოს მომეტებული ნაწილი არც ერთი წინადადება არ შეიწყნარა...

ქ. ა. კაშიაშვილი. დავსტოვოთ ქალაქის განათება მოიჯარადის ხელში, სანამ იმას იჯარის ვადა არ გაუვია...

საბჭო ამ წინადადებას მიეხმობა. ამის შემდეგ თავმჯდომარემ საბჭოს საგუბერნო კრებულს დადგინილება აუწყა იმის შესახებ...

ბოლოს საბჭოს საჯარო-სამეურნეო დარღვევების წესდარღვევის შეკლის შესახებ წყევითა მიხსენებდა განსაკუთრებულს კამისის აზრით...

რით, ამ საქმისთვის 22,700 მან. უნდა გადაიდოს. გამგებობა და სანდონის კამისის აზრით - 26,000 მ., ხოლო ხმ. დოლოზანოვის აზრით - 21,520 მან.

ხმ. თაბრაჯი. აქ რამოდენიმე წინადადება წარმოდგენილი და საბჭოსათვის ძნელი ერთს რომელსამე გარკვეულს აზრს დაადგეს...

საბჭო ამ წინადადებას მიეხმობდა. ხმ. თაბრაჯი. ჩვენ ვერაფერს ვერ გადაწყვეტით, როდესაც თამბაქომარს არ აქვთ თავისი აზრი...

ხმ. თაბრაჯი. წარსულში კრებამ ათასის თუმანი მომატების უარი სთქვა...

თავმჯდომარე. ვინა მსურს, რომ ისევ 21170 მან. დიხანჯოს ქალაქის განათებისათვის? მსურველები კოტანი აღმოჩნდნენ. თავმჯდომარე. ვინა მსურს 4,500 მან. მომატება?

არც ეს წინადადება იქნა შეწყენა რებული. ხმ. თაბრაჯი. საბჭოს მომეტებული ნაწილი არც ერთი წინადადება არ შეიწყნარა...

ქ. ა. კაშიაშვილი. დავსტოვოთ ქალაქის განათება მოიჯარადის ხელში, სანამ იმას იჯარის ვადა არ გაუვია...

საბჭო ამ წინადადებას მიეხმობა. ამის შემდეგ თავმჯდომარემ საბჭოს საგუბერნო კრებულს დადგინილება აუწყა იმის შესახებ...

ბოლოს საბჭოს საჯარო-სამეურნეო დარღვევების წესდარღვევის შეკლის შესახებ წყევითა მიხსენებდა განსაკუთრებულს კამისის აზრით...

ლიან გაცხდებულა, საწყალ კატას ველარ გაუხელა და დაწვევა ფიქრის კარის და საწინელი კანალი. საუბედროდ, საზღვარეული ში და რძის არაფერი უფლები კატა უნდა შიგ ამოიფარა...

ლიან გაცხდებულა, საწყალ კატას ველარ გაუხელა და დაწვევა ფიქრის კარის და საწინელი კანალი. საუბედროდ, საზღვარეული ში და რძის არაფერი უფლები კატა უნდა შიგ ამოიფარა...

მეორე მაგალითი ამავე უარს არ არის დრანული ბაგეტი (Rev. Scientif) ერთს საყურადღებო ამბავს მოგვითხრობს...

მეორე მაგალითი ამავე უარს არ არის დრანული ბაგეტი (Rev. Scientif) ერთს საყურადღებო ამბავს მოგვითხრობს, ერთს კაცს ძალი და კატა ჰქონდა. ეს ოთხ-მეტი ძალიან შეეფერებოდა ერთ-ერთს...

მეორე მაგალითი ამავე უარს არ არის დრანული ბაგეტი (Rev. Scientif) ერთს საყურადღებო ამბავს მოგვითხრობს...

მეორე მაგალითი ამავე უარს არ არის დრანული ბაგეტი (Rev. Scientif) ერთს საყურადღებო ამბავს მოგვითხრობს...

მეორე მაგალითი ამავე უარს არ არის დრანული ბაგეტი (Rev. Scientif) ერთს საყურადღებო ამბავს მოგვითხრობს...

მეორე მაგალითი ამავე უარს არ არის დრანული ბაგეტი (Rev. Scientif) ერთს საყურადღებო ამბავს მოგვითხრობს...

მეორე მაგალითი ამავე უარს არ არის დრანული ბაგეტი (Rev. Scientif) ერთს საყურადღებო ამბავს მოგვითხრობს...

მეორე მაგალითი ამავე უარს არ არის დრანული ბაგეტი (Rev. Scientif) ერთს საყურადღებო ამბავს მოგვითხრობს...

მეორე მაგალითი ამავე უარს არ არის დრანული ბაგეტი (Rev. Scientif) ერთს საყურადღებო ამბავს მოგვითხრობს...

მეორე მაგალითი ამავე უარს არ არის დრანული ბაგეტი (Rev. Scientif) ერთს საყურადღებო ამბავს მოგვითხრობს...

მეორე მაგალითი ამავე უარს არ არის დრანული ბაგეტი (Rev. Scientif) ერთს საყურადღებო ამბავს მოგვითხრობს...

მეორე მაგალითი ამავე უარს არ არის დრანული ბაგეტი (Rev. Scientif) ერთს საყურადღებო ამბავს მოგვითხრობს...

მეორე მაგალითი ამავე უარს არ არის დრანული ბაგეტი (Rev. Scientif) ერთს საყურადღებო ამბავს მოგვითხრობს...

მეორე მაგალითი ამავე უარს არ არის დრანული ბაგეტი (Rev. Scientif) ერთს საყურადღებო ამბავს მოგვითხრობს...

დაეშინა მეამბოხეთ და იმათი მეთაური კორაკი იძულებულ ჰყო ალყა შემოვიდა და უკან დაეწია.

ქოსტანინოპოლი. ჯარის იჯარადრები, რომელთაც დიდი ფული ერგებოდათ, სულთანის საკუთარი თანხიდან იქმნენ დამკაფიოლინი...

ბოლო. მემკვიდრე კესარევიჩი აქ მოხმანდა და რამდენსავე დღეს აბრებს დადრენს.

რომი. ოფიციალურ წერილით მტკიცდება, რომ იტალიის ჯავშნიანი გემი იძულებულ იქნა ზარბაზნები დაეცა, რომ ბოლო მოელო თავს-დასხმისათვის გიგანტურად...

ლონონი. რეისტრაციის წევრთა არჩევნების დროს ერთი სოციალ-დემოკრატი იქმნა არჩეული; განმარტებულ კენჭის ყრის დროს ბორჯოკი...

სოფია. საერო კრებამ დაამტკიცა ხელშეკრულება ბოლოგარის მთავრობის უხელოდ ბანკებთან, რომელთაგან მთავრობამ უნდა ისესხოს 30,000,000 ლევი.

ბლუზოვო. კრიუკერის პატრიარქს ცხელად გამართულ საუბრებში ორნეტეს რესპუბლიკის პრეზიდენტმა კრიუკერის შესახებ სთქვა, მიუღეს აფრიკაში ყველაზედ მოხერხებული სახელმწიფოთა მიღებულ არსად და მკანონიერო სიტყვა წარმოსთქვა ორთვედ რესპუბლიკის შემოტების შესახებ.

პეტერბურგი. მეორე სესხის დღევანდელ ტორაჟში უშთაფერნი მოგებანი ხელ შემდგე ბილიტებს:

Table with 4 columns: სესხის №, სესხის მიზანი, სესხის ზომა, სესხის ვადა. Rows include 4782, 19769, 18012, etc.

Table with 4 columns: მესხის მიზანი, მესხის ზომა, მესხის ვადა, მესხის სახელი. Rows include 101, 102, 99, etc.

„იპარის“ ფოსტა.

ქ-სი. 6. 11-სი. თქვენი წერილი იმ ცრუ კორესპონდენტს შესახებ, რომელმაც თავართილადის სახლს დაწვის ამბავი გვცხობა...

ქ-სი. 95. 31-სი. კერძოდ გიქმნათ კეთილი საქმე და შაბაშ თქვენს ბულკეთობას, მაგას რაღა საყირო და ბუკი სჭირია?

სოფ. აღმ. 6-შილს: თქვენი ცუბარითი და ექვილოტარ საზოგადოება არა და არა ცერო. საგებოლ მაგ წერილს არავითარი მნიშვნელობა არა აქვს, რადგან შიგ საბუთები არა აქვთ მოხსენებული.

ქ-სი. 11. 11-სი. გვაცხობთ სადგან არის ნათავიანი თქვენი „მოხერხებული ბედნიერება“ და ავტორი ვინ არის.

მოდახანაშ: თქვენი ლექსი პროზა არა ვერა და ლექსს ხომ სულ არა მიეცება.

ქ-სი. 11. 11-სი. თქვენ მიერ მოწერილი ამბავი საუბოთა ამბავი და დიდად გმადლობ, მაგრამ ძალიან დაგვიანებულია რაც ზარშან მკათავეში მოხდა, იმას ესლა მაგდენი მნიშვნელობა აღარა აქვს-ყოფი დღორი გაზიხისთვის.

ქ-სი. 11. 11-სი. თქვენი მოწერილი ამბავი საუბოთა ამბავი და დიდად გმადლობ, მაგრამ ძალიან დაგვიანებულია რაც ზარშან მკათავეში მოხდა, იმას ესლა მაგდენი მნიშვნელობა აღარა აქვს-ყოფი დღორი გაზიხისთვის.

განსხვავებული

გამოვად და მსეილები ყველა წიგნის მალაზიაში ცხოვრება და სასწავლო-მოქმედებას სწავლის განსხვავებული განყოფილების მდიონის შპინ მერი შუარი (3-5-2)